

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1251/70

af 29. juni 1970.

om lønmodtagernes ret til at blive boende på en medlemsstats territorium efter at have haft beskæftigelse dér.

De Europæiske Fællesskabers Kommission har —

i medfør af bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske Fællesskab, navnlig artikel 48, stk. 3 d) og artikel 2 i protokollet om storhertugdømmet Luxembourg,

efter udtalelse fra det europæiske Parlament¹⁾

og i betragtning af

at det ved Rådets forordning (CEE) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968²⁾ og Rådets direktiv nr. 68/360/CEE af 15. oktober 1968³⁾ i forbindelse med en række fremadskridende foranstaltninger er blevet muligt at sikre arbejdskraftens frie bevægelighed; at retten for beskæftigede lønmodtageres ophold følges op af den i traktaten anerkendte ret til at blive boende på en medlemsstats territorium efter at have haft beskæftigelse dér; at det er vigtigt at fastsætte betingelser for, hvorledes denne ret kan udøves;

at Rådets nævnte forordning og direktiv indeholder bestemmelser om lønmodtagernes ret til at opholde sig på en medlemsstats territorium for at have beskæftigelse dér; at retten til at blive boende, der er nævnt i traktatens artikel 48, stk. 3 d) som følge heraf fortolkes som lønmodtagernes ret til at blive boende på en medlemsstats territorium, når han ophører med at have beskæftigelse dér;

at arbejdskraftens bevægelighed inden for Fællesskabet indebærer, at lønmodtagerne skal kunne tage beskæftigelse successivt i flere medlemsstater uden af den grund at få ulemper;

at det for det første er vigtigt at sikre lønmodtageren, der bor på en medlemsstats territorium, retten til at blive boende på dette territorium, når han ophører med at have beskæftigelse dér på grund af at have nået pensionsalderen eller på grund af varig uarbejdsdygtig-

hed; men at det imidlertid også er vigtigt at sikre denne ret for den lønmodtager, som efter en vis tids beskæftigelse og bopæl på en medlemsstats territorium tager lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats territorium, men har beholdt sin bopæl på førstnævnte medlemsstats territorium;

at der ved fastsættelse af betingelserne for retten til at blive boende også skal tages hensyn til de grunde, der har medført beskæftigelsens ophør på vedkommende medlemsstats territorium, navnlig forskellen mellem den normale afgang fra erhvervslivet ved pensionsalderens indtræden, som kan forudses, og uarbejdsdygtighed, som i utide og uforudseligt medfører beskæftigelsens ophør; at der skal gælde særlige betingelser, hvor beskæftigelsen ophører på grund af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom, eller hvor lønmodtagerens ægtefælle er eller har været statsborger i vedkommende medlemsstat.

at lønmodtageren, der har afsluttet sin deltagelse i erhvervslivet, skal have tilstrækkelig tid til at træffe bestemmelse om, hvor han vil tage endelig bopæl;

at det, når lønmodtageren benytter sig af retten til at blive boende, indebærer, at også hans familiemedlemmer omfattes af denne ret; at hans familiemedlemmers ret til at blive boende i tilfælde af lønmodtagerens død under hans deltagelse i erhvervslivet også skal anerkendes og særlige betingelser herfor udfærdiges;

at de personer, der har ret til at blive boende, skal have ligestilling med den indlandske arbejdskraft, der har afsluttet beskæftigelse i erhvervslivet. —

Udstedt følgende forordning:

Artikel 1

Bestemmelserne i denne forordning gælder for en medlemsstats statsborgere, der har været

¹⁾ EFT nr. 665 af 5/6 1970, s. 16.

²⁾ EFT nr. L 251 af 19/10 1968, s. 2.

³⁾ EFT nr. L 251 af 19/10 1968, s. 13.